HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea)

18 octombrie 2018 *

„Dumping – Importuri de anumite țevi și tuburi fără sudură din fier sau din oțel originare din China – Modificarea codului adițional TARIC pentru o societate – Acțiune în anulare – Act supus căilor de atac – Afectare directă – Afectare individuală – Admisibilitate – Efectele unei hotărâri de anulare – Regula paralelismului formelor”

În cauza T-364/16,

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., cu sediul în Ostrava-Kunčice (Republica Cehă), și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă [1], reprezentați de G. Berrisch, avocat, și de B. Byrne, solicitor,

reclamanți,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Demeneix și de J.-F. Brakeland, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei Comisiei din 3 iunie 2016 de a elimina Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd de pe lista societăților încadrate la codul adițional TARIC A 950 și de a o încadra la codul adițional TARIC C 129 pentru toate codurile din Nomenclatura combinată menționate la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2272 al Comisiei din 7 decembrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO 2015, L 322, p. 21),

TRIBUNALUL (Camera a șaptea),

compus din doamna V. Tomljenović, președinte, domnul E. Bieliūnas și doamna A. Marcoulli (raportor), judecători,

grefier: doamna C. Heeren, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 18 ianuarie 2018,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: engleza.

1 Lista celorlalți reclamanți este anexată doar la versiunea notificată părților.

Hotărâre

Istoricul litigiului

1 La 9 iulie 2008, în urma unei plângeri depuse de Comitetul de protecție a industriei tuburilor din oțel fără sudură al Uniunii Europene, Comisia Europeană a publicat un Aviz de inițiere a unei proceduri antidumping privind importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO 2008, C 174, p. 7).

2 La 24 septembrie 2009, Consiliul Uniunii Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 926/2009 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite la importurile anumitor țevi și tuburi fără sudură, din fier sau oțel, originare din Republica Populară Chineză (JO 2009, L 262, p. 19).

3 La 30 decembrie 2009, Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd, cu sediul în Huang Shi (China) (denumită în continuare „Hubei”), a introdus o acțiune având ca obiect anularea Regulamentului nr. 926/2009, în ceea ce o privea. Comisia și ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s., precum și alte 13 întreprinderi europene producătoare de țevi și de tuburi fără sudură (denumite în continuare „ArcelorMittal și alții”) au intervenit în susținerea concluziilor Consiliului.

4 Prin Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), Tribunalul a anulat Regulamentul nr. 926/2009, în măsura în care impunea taxe antidumping la exporturile produselor fabricate de Hubei și prevedea perceperea taxelor provizorii instituite la aceste exporturi.

5 La 14 și la 15 aprilie 2014, ArcelorMittal și alții și, respectiv, Consiliul au formulat recursuri împotriva Hotărârii din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35).

6 La 7 decembrie 2015, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2272 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului (JO 2015, L 322, p. 21).

7 Prin Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), Curtea a respins recursurile formulate de ArcelorMittal și alții și de Consiliu.

8 La 7 iunie 2016, reclamanții, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă, și anume alte 12 întreprinderi părți la procedurile din cauzele T-528/09, C-186/14 P și C-193/14 P, au aflat că Comisia a decis să elimine Hubei de pe lista societăților încadrate la codul adițional A 950 al Tarifului integrat al Uniunii Europene (TARIC) și să o încadreze la codul adițional TARIC C 129 (denumită în continuare „decizia atacată”). Potrivit precizărilor furnizate de reclamanți, decizia atacată în cauză ar fi fost luată de Direcția Generală (DG) „Impozitare și uniune vamală” a Comisiei. Comisia a confirmat în înscrisurile sale că TARIC fusese modificat, la 3 iunie 2016, de către DG „Impozitare și uniune vamală” prin crearea codului adițional în cauză.

Procedura și concluziile părților

9 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 7 iulie 2016, reclamanții au introdus prezenta acțiune.

10 Prin înscris separat depus la grefa Tribunalului în aceeași zi, reclamanții au solicitat judecarea prezentei acțiuni potrivit procedurii accelerate, conform articolului 152 din Regulamentul de procedură al Tribunalului. La 26 iulie 2016, Comisia și-a depus observațiile cu privire la această cerere. Prin decizia din 11 august 2016, Tribunalul (Camera a șaptea) a respins cererea de procedură accelerată.

11 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, în temeiul articolului 27 alineatul (5) din Regulamentul de procedură, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a șaptea, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

12 La propunerea judecătorului raportor, Tribunalul (Camera a șaptea) a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 din Regulamentul de procedură, a adresat părților întrebări scrise. Părțile au răspuns la aceste întrebări în termenele stabilite.

13 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 18 ianuarie 2018.

14 Reclamanții solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate;

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

15 Comisia solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii ca inadmisibilă și, în orice caz, ca nefondată;

– obligarea reclamanților la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

16 Acțiunea se întemeiază pe un motiv unic, bazat pe lipsa unui temei juridic al deciziei atacate, precum și pe încălcarea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 și a anexei la acesta.

17 Fără a ridica în mod formal, prin înscris separat, o excepție de inadmisibilitate, Comisia susține că acțiunea este inadmisibilă.

Cu privire la admisibilitate

18 Mai întâi, Comisia contestă existența unui act atacabil. Reamintind că anularea unui act al Uniunii operează *ex tunc* și că efectele sale sunt imediate și necondiționate, lipsa de taxe la importurile produsului în cauză fabricat de Hubei ar fi consecința hotărârilor pronunțate de instanțele Uniunii. Contrar a ceea ce par să susțină reclamanții, Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 nu ar fi „resuscitat” temeiul juridic pentru a impune taxe împotriva produselor fabricate de Hubei. Acest regulament, care ar proceda la o reexaminare a măsurilor în vigoare, nu ar fi instituit noi măsuri, ci ar fi menținut măsurile existente, astfel cum ar demonstra considerentele regulamentului menționat. Comisia subliniază de asemenea că condițiile pentru instituirea de noi măsuri sau pentru menținerea măsurilor existente sunt diferite. Dat fiind că, în urma Hotărârii din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și a Hotărârii din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), măsurile antidumping împotriva produselor fabricate de Hubei ar fi fost anulate cu efect retroactiv,

respectivele măsuri nu ar fi putut fi menținute. În orice caz, introducerea unui cod TARIC specific nu ar constitui un act atacabil care produce efecte juridice. TARIC ar avea un rol de informare și nu ar constitui decât reflectarea unor acte care produc efecte juridice. Autoritățile vamale naționale ar fi fost autorizate legal să înceteze perceperea de taxe antidumping la importurile produselor fabricate de Hubei, și aceasta independent de crearea unui cod TARIC pentru informarea publicului larg.

19 În continuare și cu titlu subsidiar, Comisia susține că reclamanții nu au calitate procesuală activă în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE. Aceștia nu ar fi vizați în mod individual de informațiile conținute în baza de date TARIC. Aceștia nu ar fi nici vizați în mod direct întrucât, dacă informațiile conținute în baza de date TARIC ar produce efecte juridice, acestea ar fi strict limitate la administrațiile vamale ale statelor membre. Eventualul impact economic al eliminării măsurilor în privința Hubei nu ar fi suficient pentru a dovedi existența unei schimbări a situației juridice a reclamanților.

20 În sfârșit, Comisia arată că obiectivul real al acțiunii ar putea fi, în realitate, obținerea din partea Tribunalului a unei interpretări privind efectele hotărârii sale de anulare asupra validității Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272. O astfel de cerere ar fi inadmisibilă.

21 Reclamanții contestă argumentele Comisiei.

Cu privire la existența unui act atacabil

22 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, nu constituie acte sau decizii susceptibile de a face obiectul unei acțiuni în anulare, în sensul articolului 263 TFUE, decât măsurile care produc efecte juridice obligatorii de natură a afecta interesele reclamanților. Pe de altă parte, nu poate face obiectul unei acțiuni în anulare actul care nu poate produce efecte juridice și nici nu vizează să producă astfel de efecte. Pentru a stabili dacă un act atacat produce astfel de efecte, trebuie examinat conținutul acestuia (a se vedea Hotărârea din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punctele 54 și 56 și jurisprudența citată).

23 În speță, decizia atacată este actul prin care Comisia a decis să elimine Hubei de pe lista societăților încadrate la codul adițional TARIC A 950 și să o încadreze la codul adițional TARIC C 129, care nu prevede perceperea niciunei taxe antidumping pentru importurile produsului în cauză. Comisia a confirmat în înscrisurile sale că acest cod adițional „inform[a] autoritățile vamale că taxele antidumping nu trebui[au] calculate la momentul vămuirii”.

24 În primul rând, trebuie subliniat că TARIC este stabilit, actualizat, gestionat și difuzat de către Comisie, în conformitate cu articolele 2 și 6 din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO 1987, L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3). Pe de altă parte, în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2658/87, TARIC se utilizează de către Comisie și de către statele membre pentru „aplicarea” măsurilor Uniunii referitoare la importurile și la exporturile Uniunii. În temeiul alineatului (2) al aceleiași dispoziții, codurile TARIC și codurile adiționale se „aplică tuturor importurilor”. În plus, potrivit articolului 2 din Regulamentul nr. 2658/87, subdiviziunile suplimentare ale TARIC, denumite „subpoziții TARIC”, sunt „necesare” pentru punerea în aplicare a măsurilor specifice ale Uniunii enumerate în anexa II la regulamentul menționat care cuprinde printre altele taxele antidumping. În sfârșit, al doisprezecelea considerent al Regulamentului nr. 2658/87 amintește că măsurile tarifare incluse în TARIC fac parte din Tariful vamal comun.

25 Din ceea ce precedă rezultă că statele membre trebuie, în principiu, să aplice măsurile prevăzute de codurile și de codurile adiționale TARIC, în scopul punerii în aplicare uniforme a Tarifului vamal comun. Trebuie de asemenea să se sublinieze că Comisia dispune nu numai de competența pentru stabilirea, actualizarea, gestionarea și difuzarea TARIC, ci și pentru adoptarea, modificarea sau abrogarea măsurilor antidumping.

26 În al doilea rând, este necesar să se arate că, prin decizia atacată, Comisia a creat un cod adițional TARIC C 129 care nu exista anterior. Crearea codului menționat a avut ca efect înlocuirea, pentru produsele fabricate de Hubei, a codului TARIC care era aplicabil pentru perceperea taxelor antidumping, și anume codul adițional TARIC A 950. Pe de altă parte, astfel cum rezultă din extrasul din TARIC depus în anexa la cererea introductivă, codul adițional TARIC C 129 a fost creat în cadrul aplicării Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272, care este menționat în mod formal în acest extras.

27 În al treilea rând, crearea codului adițional TARIC C 129 a permis, cel puțin, să se indice autorităților vamale naționale că importurile produsului în cauză fabricat de Hubei nu trebuiau să dea naștere la perceperea unei taxe antidumping, și aceasta în pofida existenței Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272, care prevedea o astfel de percepere. Crearea codului adițional TARIC menționat a permis, așadar, să se garanteze, în mod uniform, lipsa perceperii de taxe antidumping în privința produselor fabricate de Hubei pe ansamblul teritoriului vamal al Uniunii.

28 Comisia a confirmat, de altfel, în răspunsurile sale la măsurile de organizare a procedurii, că au fost percepute taxe antidumping între 7 aprilie 2016, data pronunțării Hotărârii ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și crearea codului adițional TARIC C 129 și că autoritățile vamale naționale nu au mai procedat la asemenea perceperi de la crearea codului menționat. Comisia a arătat de asemenea că codul adițional TARIC C 129 a fost creat pentru a sprijini vămuirea automată a produselor fabricate de Hubei. În sfârșit, Comisia a arătat în esență că perceperea de către autoritățile vamale naționale a taxelor antidumping pentru produsele fabricate de Hubei, în urma Hotărârii din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și a Hotărârii din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), era eronată. Rezultă din aceasta că crearea codului adițional TARIC C 129 a avut ca efect, cel puțin, modificarea acestei situații și că intenția Comisiei a fost de a evita continuarea perceperii de taxe antidumping pentru produsele fabricate de Hubei de către autoritățile vamale naționale.

29 În al patrulea rând, este necesar să se sublinieze că, în cauzele în care a fost pronunțată Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), nu era în discuție legalitatea Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272, în ceea ce privește Hubei, iar crearea codului adițional TARIC C 129 vizează în mod specific neaplicarea taxelor antidumping prevăzute de acest regulament în ceea ce privește Hubei. Trebuie amintit în această privință că actele instituțiilor beneficiază, în principiu, de o prezumție de legalitate și produc, prin urmare, efecte juridice atât timp cât nu au fost revocate, anulate în cadrul unei acțiuni în anulare sau declarate nevalide în urma unei trimiteri preliminare sau a unei excepții de nelegalitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 15 iunie 1994, Comisia/BASF și alții, C-137/92 P, EU:C:1994:247, punctul 48, Hotărârea din 8 iulie 1999, Chemie Linz/Comisia, C-245/92 P, EU:C:1999:363, punctul 93, și Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma, C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctul 184).

30 Crearea codului adițional TARIC C 129 este, așadar, rezultatul unei interpretări juridice efectuate de Comisie privind legătura care ar exista între anularea Regulamentului nr. 926/2009, în ceea ce privește Hubei, și aplicarea Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272 la importurile produselor fabricate de această societate. Comisia a confirmat, de altfel, în apărarea sa, că era vorba în speță despre o

interpretare din partea sa privind „aspectul […] dacă, pentru partea care a formulat ea însăși cu succes o acțiune în anulare împotriva taxelor antidumping, efectele anulării acestor taxe, pronunțată de Tribunal, se extinde[au] la măsura adoptată care viza doar menținerea acestor taxe”.

31 Or, o astfel de interpretare juridică nu ține de aplicarea automată de către autoritățile vamale naționale a Hotărârii din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și a Hotărârii din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35). Prezenta situație se distinge astfel de cazurile în care autoritățile vamale naționale sunt obligate să deducă consecințele, în ordinea lor juridică, ale anulării sau ale declarării nevalidității unui regulament care impune taxe antidumping prin rambursarea, dacă este cazul, a taxelor menționate (a se vedea Hotărârea din 18 ianuarie 2017, Wortmann, C-365/15, EU:C:2017:19, punctul 34 și jurisprudența citată).

32 Rezultă din aceasta că decizia atacată a produs efecte juridice, puse în aplicare de autoritățile vamale naționale începând de la crearea codului adițional TARIC C 129, care urmăresc ca autoritățile menționate să nu mai perceapă taxe antidumping în privința produselor fabricate de Hubei, astfel cum au fost stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, chiar dacă acest regulament nici nu a fost anulat, nici nu a fost declarat nevalid de către instanța Uniunii. Trebuie de asemenea subliniat faptul că efectele deciziei atacate trebuie considerate definitive, după cum susține de altfel Comisia însăși în avizul său referitor la Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), publicat la 9 septembrie 2016 (JO 2016, C 331, p. 4). În acest aviz, Comisia a arătat că trebuia „să se procedeze la rambursarea taxelor antidumping percepute până în prezent [la produsele fabricate de Hubei] în conformitate cu legislația vamală aplicabilă”. Pe de altă parte, Comisia a decis să redeschidă ancheta, această redeschidere fiind limitată la abrogarea taxelor antidumping care se aplică producătorilor-exportatori chinezi menționați în Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 „alții decât Hubei”.

33 În plus, având în vedere elementele care precedă, decizia atacată poate fi de asemenea considerată o măsură de executare a Hotărârii din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și a Hotărârii din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), în sensul articolului 266 TFUE. În această privință, deși Comisia a susținut, în apărarea sa, că nu trebuia să se întemeieze pe articolul 266 TFUE pentru adoptarea unui act cu forță juridică obligatorie, aceasta a precizat de asemenea, în răspunsul său la cererea de procedură accelerată că, „în conformitate cu articolul 266 TFUE”, era obligată să adopte măsurile pe care le implica executarea hotărârilor menționate, iar crearea codului adițional TARIC C 129 era „pe deplin conformă cu această dispoziție”. În acest context, trebuie amintit că articolul 266 TFUE creează o obligație pentru instituții de a remedia nelegalitatea constatată, cu respectarea dispozitivului și a motivelor hotărârii de anulare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 3 octombrie 2000, Industrie des poudres sphériques/Consiliul, C-458/98 P, EU:C:2000:531, punctele 80 și 81, și Hotărârea din 28 ianuarie 2016, CM Eurologistik și GLS, C-283/14 și C-284/14, EU:C:2016:57, punctele 48 și 49). Controlul jurisdicțional al respectării de către instituții a obligației care decurge din articolul 266 TFUE este asigurat printre altele prin intermediul căii de atac prevăzute la articolul 263 TFUE [Ordonanța din 28 martie 2006, Mediocurso/Comisia, T-451/04, nepublicată, EU:T:2006:95, punctul 23; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 21 aprilie 2005, Holcim (Deutschland)/Comisia, T-28/03, EU:T:2005:139, punctul 33 și jurisprudența citată].

34 În sfârșit, efectele juridice ale deciziei atacate, care urmăresc să nu se mai perceapă taxe antidumping în privința produselor fabricate de Hubei și stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, sunt de natură să afecteze interesele întreprinderilor care se află la originea anchetei antidumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 septembrie 2003, Eurocoton și alții/Consiliul, C-76/01 P, EU:C:2003:511, punctele 66 și 67).

35 Având în vedere ansamblul acestor elemente, este necesar să se considere că decizia atacată este un act susceptibil să facă obiectul unei acțiuni în anulare, în sensul articolului 263 TFUE.

Cu privire la calitatea procesuală activă a reclamanților

36 Potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, orice persoană fizică sau juridică poate formula, în condițiile prevăzute la primul și al doilea paragraf, o acțiune împotriva actelor al căror destinatar este sau care o privesc direct și individual, precum și împotriva actelor normative care o privesc direct și care nu presupun măsuri de executare.

37 Întrucât reclamanții nu sunt destinatarii deciziei atacate, Tribunalul consideră oportun să examineze, mai întâi, dacă ei sunt vizați în mod direct și individual de aceasta.

– Cu privire la afectarea directă a reclamanților

38 Trebuie amintit că condiția potrivit căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să fie vizată direct prin decizia care face obiectul acțiunii, astfel cum este prevăzută la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, impune întrunirea a două criterii cumulative, și anume ca măsura contestată, pe de o parte, să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului și, pe de altă parte, să nu lase nicio putere de apreciere destinatarilor săi care sunt însărcinați cu punerea sa în aplicare, aceasta având un caracter pur automat și decurgând doar din reglementarea Uniunii, fără aplicarea altor norme intermediare (a se vedea Ordonanța din 10 martie 2016, SolarWorld/Comisia, C-142/15 P, nepublicată, EU:C:2016:163, punctul 22 și jurisprudența citată).

39 În ceea ce privește prima condiție, referitoare la efectele directe asupra situației juridice a particularului, trebuie arătat că decizia atacată are ca efect faptul că nu mai sunt percepute taxele antidumping prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, menționat în TARIC, la importurile produsului în cauză fabricat de Hubei și, așadar, la importurile care ar veni în concurență cu produse comercializate în Uniune de către reclamanți.

40 Desigur, astfel cum arată Comisia, s-a statuat deja că simplul fapt că un act poate să aibă influență asupra situației materiale a unui reclamant nu este suficient pentru a se putea considera că actul respectiv îl privește direct și că numai existența unor împrejurări specifice ar putea îndreptăți un justițiabil, care pretinde că actul se repercutează asupra poziției sale pe piață, să introducă o cale de atac în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE (Ordonanța din 21 septembrie 2011, Etimine și Etiproducts/ECHA, T-343/10, EU:T:2011:509, punctul 41).

41 Cu toate acestea, în speță, decizia atacată afectează reclamanții nu numai în ceea ce privește situația lor materială, în special în măsura în care produsele fabricate de Hubei reprezintă, potrivit informațiilor furnizate de reclamanți și care nu sunt contestate de Comisie, o parte semnificativă a importurilor chineze în Uniune, ci și în ceea ce privește situația lor juridică în cadrul procedurii care a condus la adoptarea măsurilor antidumping cu privire la produsul în cauză.

42 În special, trebuie subliniat că plângerea care a condus la adoptarea Regulamentului nr. 926/2009 și cererea de reexaminare care a condus la adoptarea Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272 au fost formulate de Comitetul de protecție a industriei tuburilor din oțel fără sudură al Uniunii, în numele producătorilor dintre care fac parte reclamanții. Aceste două proceduri, la originea cărora se aflau criticile reclamanților, au condus la impunerea de taxe antidumping, în special în privința produselor fabricate de Hubei.

43 Prin urmare, prin faptul că a prevăzut că taxele antidumping prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 nu mai trebuie să fie percepute în privința produselor fabricate de Hubei, cu toate că cererea de reexaminare formulată în numele reclamanților urmărea, dimpotrivă, să obțină

impunerea acestor taxe, decizia atacată afectează în mod direct reclamanții (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctele 13-16; a se vedea de asemenea, prin analogie, Hotărârea din 28 ianuarie 1986, Cofaz și alții/Comisia, 169/84, EU:C:1986:42, punctul 30).

44 În ceea ce privește a doua condiție a afectării directe, referitoare la puterea de apreciere lăsată destinatarilor deciziei atacate, trebuie amintit că statele membre trebuie, în principiu, să aplice măsurile prevăzute de codurile și de codurile adiționale TARIC, în scopul punerii în aplicare uniforme a Tarifului vamal comun. Comisia a confirmat de altfel, în înscrisurile sale, că autoritățile vamale naționale nu au mai procedat la perceperea de taxele antidumping în privința produselor fabricate de Hubei de la crearea codului adițional TARIC C 129. Este necesar, așadar, să se constate că autoritățile vamale naționale nu dispuneau de putere de apreciere în speță.

45 Din aceasta rezultă că reclamanții sunt afectați în mod direct de decizia atacată.

– Cu privire la afectarea individuală a reclamanților

46 Din jurisprudență reiese că alte subiecte decât destinatarii unei decizii nu pot pretinde că aceasta le privește în mod individual în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE decât dacă această decizie le afectează în considerarea anumitor calități care le sunt specifice sau a unei situații de fapt care le caracterizează în raport cu orice altă persoană și, ca urmare a acestui fapt, le individualizează analog cu destinatarul unei asemenea decizii (Hotărârea din 15 iulie 1963, Plaumann/Comisia, 25/62, EU:C:1963:17, p. 197, 223, și Hotărârea din 15 septembrie 2016, Unitec Bio/Consiliul, T-111/14, EU:T:2016:505, punctul 29).

47 Pe de altă parte, trebuie amintit că, în cazul în care o cerere este depusă de mai mulți reclamanți, aceasta este admisibilă dacă unul dintre ei are calitate procesuală activă. Într-o asemenea ipoteză, nu se impune examinarea calității procesuale active a celorlalți reclamanți (Hotărârea din 26 noiembrie 2015, Comunidad Autónoma del País Vasco și Itelazpi/Comisia, T-462/13, EU:T:2015:902, punctul 34; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 24 martie 1993, CIRFS și alții/Comisia, C-313/90, EU:C:1993:111, punctele 30 și 31).

48 În speță, este necesar să se arate că, în afara cererii de reexaminare depuse în numele reclamanților și ale căror critici se aflau la originea acesteia, cei șase producători din Uniune care au făcut obiectul unei eșantionări și al unor vizite de verificare în cursul procedurii fac parte dintre reclamanți [considerentul (21) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272]. Acești producători eșantionați, care sunt vizați nominal de Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, reprezentau aproximativ 55 % din vânzările totale către clienți neafiliați din Uniune [considerentul (12) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272]. Toți au răspuns la chestionarele adresate de către Comisie [considerentul (20) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272]. Datele astfel colectate de Comisie au permis să se stabilească dacă exista un risc de reapariție a unei amenințări de prejudiciu [considerentul (111) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272]. Considerații similare se aplică în ceea ce privește procedura inițială care a condus la adoptarea Regulamentului nr. 926/2009.

49 Pe de altă parte, este necesar să se arate că, potrivit estimărilor reclamanților din cadrul cererii lor de procedură accelerată, care nu au fost contestate de Comisie, exporturile efectuate de Hubei reprezentau în anul 2015 aproximativ o treime din totalul exporturilor chineze ale produsului în cauză către Uniune, iar capacitățile de producție neutilizate ale Hubei reprezentau între 20 % și 50 % din consumul total al produsului în cauză în Uniune. Este necesar să se pună în perspectivă aceste cifre cu poziția reclamanților pe piața Uniunii, care reprezenta, cel puțin în ceea ce privește cei șase producători din Uniune care au făcut obiectul unei eșantionări în cadrul procedurii de reexaminare, 55 % din vânzările totale către clienți neafiliați din Uniune.

50 Din aceasta rezultă că decizia atacată, care are ca efect faptul că nu se mai percep taxele antidumping prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 la produsele fabricate de Hubei, îi afectează individual, cel puțin pe cei șase producători din Uniune, de asemenea reclamanți în speță, care au făcut obiectul unei eșantionări și al unor vizite de verificare în cadrul procedurii de reexaminare, întrucât aceasta a fost inițiată în numele lor și ținând seama de motivele pe care le invocau și a condus la luarea în considerare a situației lor specifice (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 martie 1985, Timex/Consiliul și Comisia, 264/82, EU:C:1985:119, punctele 13-16).

51 În plus, trebuie amintit că reclamanții erau intervenienți în fața Tribunalului și părți principale în recursul în fața Curții în cauzele în care s-a pronunțat Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35). În măsura în care se poate considera că decizia atacată constituie de asemenea o măsură de executare a hotărârilor menționate (a se vedea punctul 33 de mai sus), această împrejurare este de asemenea de natură să individualizeze reclamanții.

52 Rezultă că reclamanții sunt vizați în mod individual de decizia atacată și, prin urmare, au calitate procesuală activă, fără a fi necesar să se stabilească dacă decizia menționată constituie un act normativ care nu presupune măsuri de executare în privința lor.

53 Având în vedere ansamblul acestor elemente, acțiunea trebuie declarată admisibilă.

Cu privire la fond

54 Reclamanții susțin, în motivul lor unic, că decizia atacată este lipsită de temei juridic și încalcă articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, precum și anexa la acesta, în măsura în care Comisia ar fi extins în mod eronat domeniul de aplicare al Hotărârii din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și al Hotărârii din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35). Acest regulament, intrat în vigoare la 9 decembrie 2015, ar fi înlocuit Regulamentul nr. 926/2009. Acesta ar constitui temeiul juridic pentru impunerea de taxe antidumping la produsul în cauză originar din China. Reclamanții arată de altfel că articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, precum și anexa la acesta dispuneau că Hubei trebuia să fie înscrisă în lista întreprinderilor încadrate la codul adițional TARIC A 950. Prin decizia atacată, Comisia ar fi eliminat Hubei de pe această listă. Or, Comisia nu ar fi putut adopta decizia atacată decât dacă hotărârile menționate ar fi anulat și Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, în ceea ce privește Hubei. Nu aceasta ar fi însă situația. Dispozitivele hotărârilor menționate se refereau numai la Regulamentul nr. 926/2009. Extinderea efectelor acestor hotărâri dincolo de anularea Regulamentului nr. 926/2009 ar fi contrară jurisprudenței. Reclamanții fac trimitere printre altele la Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101). Aceștia concluzionează că decizia atacată nu se putea întemeia pe Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și pe Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), întrucât acestea nu procedau la anularea Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272. Decizia atacată ar fi astfel lipsită de temei juridic. Ea ar încălca de asemenea articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, precum și anexa la acesta.

55 În plus, chiar dacă obligația care revine Comisiei în temeiul articolului 266 primul paragraf TFUE de a pune în aplicare Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), ar fi inclus-o pe cea de a abroga taxele antidumping în privința Hubei impuse prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 – ceea ce reclamanții nu susțin –, Comisia ar fi trebuit să adopte un regulament de modificare sau de abrogare

a regulamentului menționat. Aceasta ar rezulta din principiul juridic potrivit căruia un act nu poate fi abrogat decât printr-un act de aceeași natură. În cazul în care Comisia ar fi decis să abroge Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, aceasta ar fi trebuit astfel să respecte dreptul la apărare al reclamanților, să consulte statele membre și să expliciteze în mod mai detaliat motivarea sa. Pe de altă parte, o asemenea decizie ar fi de competența colegiului comisarilor, iar nu a DG „Impozitare și uniune vamală” a Comisiei.

56 Reclamanții adaugă că argumentul Comisiei, dezvoltat în apărarea sa, potrivit căruia aceasta ar fi înlocuit articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 ar fi nefondat. Numai adoptarea unui regulament de modificare a Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272 ar permite înlocuirea acestei dispoziții. În orice caz, în cazul în care Comisia putea să modifice Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 printr-o schimbare a TARIC, decizia atacată ar fi atunci nelegală din cauza încălcării în special a dreptului la apărare al reclamanților și a obligației de motivare. Pe de altă parte, contrar celor susținute de Comisie, Regulamentul nr. 2658/87 nu ar furniza temeiul juridic necesar pentru a adopta decizia atacată, care ar fi contrară reglementării antidumping în vigoare, reglementare care nu a expirat, care nu a fost anulată de instanța Uniunii și care nici nu a fost abrogată.

57 Comisia susține că, în măsura în care Tribunalul a anulat retroactiv taxele antidumping la importurile produsului în cauză fabricat de Hubei, instituite prin Regulamentul nr. 926/2009, anularea se extinde în mod necesar la taxele instituite prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272. O taxă antidumping despre care s-ar considera că nu a existat niciodată nu ar putea fi menținută printr-un regulament care procedează la reexaminarea măsurilor care urmează să expire. Noul cod TARIC creat ar informa autoritățile vamale și operatorii economici cu privire la această concluzie. Jurisprudența citată de reclamanți nu ar fi relevantă, întrucât ar viza o altă situație juridică.

58 În ceea ce privește pretinsa încălcare a articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, aceasta ar fi în contradicție cu raționamentul urmat în cererea introductivă, potrivit căruia Comisia ar fi scutit în mod nelegal importurile produselor Hubei de taxele antidumping instituite prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272. Astfel, o asemenea scutire ar însemna în mod necesar că articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 ar fi fost înlocuit printr-o dispoziție a unui alt act. Nu ar putea exista o contradicție între aceste două dispoziții. Numai încălcarea unei norme superioare ar putea exista, însă reclamanții nu ar evoca această situație.

59 În ceea ce privește obligația de a se prevala de un temei juridic, Comisia subliniază că, în temeiul Regulamentului nr. 2658/87, ea are obligația de a stabili, de a gestiona, de a actualiza și de a publica baza de date TARIC. Regulamentul nr. 2658/87 ar furniza, așadar, temeiul juridic pentru publicarea codului TARIC în discuție în prezenta cauză. Comisia nu ar fi trebuit să se întemeieze pe articolul 266 TFUE pentru adoptarea unui act juridic cu forță obligatorie, dat fiind că toate efectele juridice privind importurile produselor fabricate de Hubei decurgeau din Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35). O reexaminare efectuată în perspectiva expirării măsurilor antidumping nu ar fi putut menține, și cu atât mai puțin „resuscita”, taxele antidumping despre care se consideră că nu au existat niciodată.

60 Comisia adaugă că, contrar a ceea ce par să sugereze reclamanții, taxele antidumping la importurile produsului în cauză fabricat de Hubei au fost eliminate din ordinea juridică de către instanțele Uniunii. Prin urmare, ar fi neîntemeiat să se susțină că articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 nu ar putea fi înlocuit decât prin adoptarea unui alt regulament. În orice caz, reclamanții nu ar invoca nicio încălcare a Regulamentului (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 2009, L 343, p. 51, rectificare în JO 2010, L 7, p. 22) [înlocuit prin Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor

care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO 2016, L 176, p. 21)]. În ceea ce privește încălcarea obligațiilor procedurale invocată de reclamanți, aceștia nu ar demonstra că procedura administrativă ar fi putut conduce la un rezultat diferit.

61 În primul rând, trebuie amintit că o hotărâre de anulare are în mod necesar efect retroactiv, constatarea nelegalității operând de la data la care produce efecte actul anulat (Hotărârea din 26 aprilie 1988, Asteris și alții/Comisia, 97/86, 99/86, 193/86 și 215/86, EU:C:1988:199, punctul 30; a se vedea de asemenea, în acest sens, Hotărârea din 12 februarie 2008, CELF și ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, EU:C:2008:79, punctul 61). În speță, Regulamentul nr. 926/2009 a fost anulat, în ceea ce privește Hubei, cu efect *ex tunc*, cu implicația că se consideră că regulamentul respectiv nu a produs niciodată efecte în privința acestei societăți (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 iulie 2012, Consiliul/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P, EU:C:2012:471, punctul 48).

62 În al doilea rând, în ceea ce privește Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, acesta a fost adoptat în urma unei proceduri de reexaminare în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul 2016/1036]. Conform acestei dispoziții, o măsură antidumping definitivă expiră la cinci ani de la instituirea ei sau la cinci ani de la data încheierii reexaminării celei mai recente care a avut ca obiect atât dumpingul, cât și prejudiciul, „cu excepția cazului în care reexaminarea a stabilit că expirarea măsurii ar favoriza continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului”. În acest cadru, Comisia poate fie să mențină, fie să lase să expire măsurile aflate în vigoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 mai 2012, Dow Chemical/Consiliul, T-158/10, EU:T:2012:218, punctul 43). Obiectul acestei dispoziții nu este, așadar, de a impune, pentru prima dată, măsuri antidumping, ci de a menține, dacă este cazul, măsuri antidumping care sunt în vigoare și care urmează în mod normal să expire (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 februarie 2010, Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, punctele 65-67, și Hotărârea din 24 septembrie 2008, Reliance Industries/Consiliul și Comisia, T-45/06, EU:T:2008:398, punctul 94). Se arată astfel în considerentul (122) al Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272 că „măsurile antidumping aplicabile importurilor de anumite țevi și tuburi fără sudură din fier sau din oțel originare din [China], instituite prin Regulamentul […] nr. 926/2009, ar trebui menținute”.

63 În al treilea rând, deși este, desigur, adevărat că Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 nu face decât să mențină măsurile impuse inițial prin Regulamentul nr. 926/2009, Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 este cel care servește drept temei juridic pentru perceperea taxelor antidumping și, mai precis, dispozitivul său și anexa la regulamentul menționat, care prevăd că se instituie o taxă antidumping, printre altele la importurile produselor fabricate de Hubei. Extrasele din TARIC reluate în anexa la cererea introductivă menționează în mod expres Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 ca temei al perceperii taxelor antidumping la produsul în cauză. Situația este aceeași în avizul referitor la Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), publicat de Comisie la 9 septembrie 2016 (a se vedea punctul 32 de mai sus).

64 Întrucât Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 nu a fost anulat prin Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și prin Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), acesta beneficiază în principiu de o prezumție de legalitate (a se vedea jurisprudența reluată la punctul 29 de mai sus). Pe de altă parte, trebuie amintit că autoritatea absolută de care beneficiază o hotărâre de anulare nu poate determina anularea unui act care nu a fost dedus judecății instanței Uniunii, chiar dacă este afectat de aceeași nelegalitate (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 septembrie 1999, Comisia/AssiDomän Kraft Products și alții, C-310/97 P, EU:C:1999:407, punctul 54, și Hotărârea din 15 februarie 2001, Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, punctul 26).

65 Rezultă din aceasta că anularea Regulamentului nr. 926/2009, în ceea ce privește Hubei, nu poate determina în mod automat dispariția din ordinea juridică a Uniunii a dispozițiilor Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272, care nu au fost anulate de instanța Uniunii.

66 În al patrulea rând, trebuie amintit că, în temeiul articolului 266 TFUE, revine instituției în cauză în special sarcina de a evita ca orice act menit să înlocuiască actul anulat să fie afectat de aceleași neregularități ca cele identificate în hotărârea de anulare (Hotărârea din 14 septembrie 1999, Comisia/AssiDomän Kraft Products și alții, C-310/97 P, EU:C:1999:407, punctul 56, și Hotărârea din 29 aprilie 2004, IPK-München și Comisia, C-199/01 P și C-200/01 P, EU:C:2004:249, punctul 83). Curtea a identificat de asemenea obligația care poate exista eventual pentru instituții de a abroga acte adoptate ulterior actului anulat (Hotărârea din 26 aprilie 1988, Asteris și alții/Comisia, 97/86, 99/86, 193/86 și 215/86, EU:C:1988:199, punctul 30). În același sens, Tribunalul a reținut că se impune anularea actelor care se întemeiază pe acte deja anulate și care au fost, așadar, eliminate din ordinea juridică a Uniunii (Hotărârea din 18 septembrie 2015, HTTS și Bateni/Consiliul, T-45/14, nepublicată, EU:T:2015:650, punctele 46-48). Pe de altă parte, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 4 februarie 2016, C & J Clark International și Puma (C-659/13 și C-34/14, EU:C:2016:74, punctele 175 -177), Curtea a considerat că un regulament de reexaminare era lipsit de validitate „în aceeași măsură" ca regulamentul care a impus taxele antidumping inițiale, după ce validitatea ambelor regulamente a fost supusă aprecierii sale.

67 Având în vedere aceste elemente și în special faptul că, pe de o parte, obiectul Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272 era de a institui măsuri similare celor instituite prin Regulamentul nr. 926/2009 în scopul menținerii efectelor lor, și că, pe de altă parte, măsurile instituite prin Regulamentul nr. 926/2009 au fost ulterior anulate prin Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), și prin Hotărârea din 29 ianuarie 2014, Hubei Xinyegang Steel/Consiliul (T-528/09, EU:T:2014:35), Comisia era îndreptățită să considere că executarea hotărârilor menționate, în temeiul articolului 266 TFUE, presupunea să nu se mai perceapă taxele antidumping prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 în privința produselor fabricate de Hubei.

68 Cu toate acestea, după cum susțin reclamanții cu titlu subsidiar și din moment ce Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 beneficiază în principiu de o prezumție de legalitate, Comisia ar fi trebuit să îl modifice sau să îl abroge printr-un regulament.

69 Astfel, trebuie amintit că, în conformitate cu regula paralelismului formelor, care corespunde unui principiu general de drept, forma impusă pentru a aduce un act la cunoștința unui terț trebuie de asemenea reținută pentru toate modificările ulterioare ale actului menționat [a se vedea în acest sens Hotărârea din 29 aprilie 2004, Parlamentul/Ripa di Meana și alții, C-470/00 P, EU:C:2004:241, punctul 67, Hotărârea din 21 iulie 1998, Mellett/Curtea de Justiție, T-66/96 și T-221/97, EU:T:1998:187, punctul 136, Hotărârea din 17 mai 2006, Kallianos/Comisia, T-93/04, EU:T:2006:130, punctul 56, și Hotărârea din 14 decembrie 2006, Gagliardi/OAPI – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU), T-392/04, nepublicată, EU:T:2006:400, punctul 53].

70 În speță, trebuie arătat în special că, în temeiul articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036], care face parte din „Dispozițiile generale", taxele antidumping „se impun prin regulament și sunt percepute de statele membre în conformitate cu forma, rata de schimb și celelalte elemente stabilite de regulamentul care le impune". Aceasta a fost situația pentru taxele antidumping stabilite prin Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 în privința produselor fabricate de Hubei. Trebuie amintit de asemenea că Comisia dispune de competența de a adopta, de a modifica sau de a abroga măsuri antidumping.

71 Rezultă din aceasta că lipsa perceperii taxelor antidumping în privința unei societăți, stabilite printr-un regulament care nici nu a fost anulat, nici nu a fost declarat nevalid de către instanța Uniunii, trebuie în mod normal să se realizeze de asemenea printr-un regulament. Or, în speță, prin faptul că a

prevăzut în mod definitiv lipsa perceperii taxelor antidumping pentru produsele fabricate de Hubei, percepere care decurge din Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, prin intermediul creării unui cod TARIC suplimentar, Comisia a încălcat regula paralelismului formelor.

72 Trebuie arătat de asemenea, astfel cum subliniază în mod întemeiat reclamanții în înscrisurile lor, că respectarea regulii paralelismului formelor ar fi trebuit să conducă nu numai la sesizarea colegiului comisarilor, ci și la obținerea avizului comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul 2016/1036], astfel cum a fost cazul în cadrul adoptării Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272. Este necesar să se arate, în această privință, că, în temeiul articolului 11 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 11 alineatul (6) din Regulamentul 2016/1036], măsurile antidumping sunt abrogate sau menținute în temeiul articolului 11 alineatul (2), „în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3)” din același regulament. De asemenea, articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1225/2009 [devenit articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul 2016/1036] prevede că taxele antidumping definitive sunt impuse de Comisie în conformitate cu procedura de examinare. Acest comitet și această procedură de examinare sunt cele prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO 2011, L 55, p. 13). Procedurile aferente unui astfel de control de către statele membre trebuie printre altele să fie clare și să reflecte cerințele instituționale ale Tratatului FUE [considerentul (5) al Regulamentului nr. 182/2011]. Consultarea comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1225/2009 are, așadar, importanță nu numai dintr-un punct de vedere procedural, ci și din punctul de vedere al cerințelor instituționale ale Tratatului FUE.

73 Pe de altă parte, trebuie subliniată situația de incertitudine juridică care rezultă din decizia atacată, după cum arată de altfel reclamanții în înscrisurile lor. Astfel, pe de o parte, operatorii economici, inclusiv reclamanții, care analizează reglementarea Uniunii sunt puși în situația de a ține seama de Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272, care nici nu a fost anulat, nici nu a fost declarat nevalid de către instanța Uniunii, nici nu a fost abrogat printr-un alt regulament, și, așadar, de taxele antidumping impuse de acest regulament. Pe de altă parte, codul adițional TARIC C 129, conduce la concluzia că taxele antidumping prevăzute de Regulamentul de punere în aplicare 2015/2272 nu s-ar aplica în privința produselor fabricate de Hubei. Rezultă din aceasta o aparentă contradicție care plasează operatorii economici, inclusiv reclamanții, într-o situație de incertitudine juridică.

74 În plus, deși interpretarea juridică reținută de Comisie în speță poate fi dedusă din trimiterea la Hotărârea din 7 aprilie 2016, ArcelorMittal Tubular Products Ostrava și alții/Hubei Xinyegang Steel (C-186/14 P și C-193/14 P, EU:C:2016:209), în nota de subsol la codul adițional TARIC C 129, respectarea regulii paralelismului formelor ar fi permis ca motivarea Comisiei în această privință să devină mai explicită.

75 În plus, este necesar să se arate că instituțiile Uniunii au decis deja, în alte proceduri, să modifice sau să abroge un regulament de reexaminare care menținea în vigoare măsuri antidumping, ca urmare a anulării regulamentului anterior acestuia. Aceasta a fost situația printre altele în cazul Regulamentului (CE) nr. 989/2009 al Consiliului din 19 octombrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 661/2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia (JO 2009, L 278, p. 1), evocat de Comisie în ședință. Adoptarea acestui regulament era consecința Hotărârii din 10 septembrie 2008, JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat/Consiliul (T-348/05, nepublicată, EU:T:2008:327). În această hotărâre, Tribunalul a anulat regulamentul anterior regulamentului de reexaminare, și anume Regulamentul (CE) nr. 945/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 658/2002 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia și a Regulamentului (CE) nr. 132/2001 privind instituirea unui drept antidumping definitiv la importurile de nitrat de amoniu originar, printre altele, din Ucraina, în urma unei reexaminări intermediare parțiale în temeiul

articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2005, L 160, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 40, p. 255), care a extins domeniul de aplicare al produselor vizate de măsurile antidumping. În continuarea acestei hotărâri, Consiliul a decis, la propunerea Comisiei, după consultarea comitetului consultativ, adoptarea Regulamentului nr. 989/2009, care abrogă cu efect retroactiv Regulamentul (CE) nr. 661/2008 al Consiliului din 8 iulie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de nitrat de amoniu originar din Rusia, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și a unei reexaminări parțiale intermediare, în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (JO 2008, L 185, p. 1), în privința întreprinderii reclamante în fața Tribunalului pentru produsele vizate de anulare. Consiliul a creat de asemenea, în acest cadru, un cod adițional TARIC specific pentru întreprinderea reclamantă în fața Tribunalului. În expunerea de motive care însoțește Propunerea de regulament al Consiliului [COM(2009) 493 final)], Comisia sublinia că această propunere se înscria „în contextul punerii în aplicare a unei hotărâri a Tribunalului”.

76 Având în vedere aceste elemente, este necesar să se considere că încălcarea regulii paralelismului formelor de către Comisie constituie o neregularitate care implică anularea deciziei atacate.

77 Celelalte argumente ale Comisiei nu pot repune în discuție această concluzie. În special, jurisprudența invocată de Comisie în înscrisurile sale, care se referă în mod specific la consecințele unei încălcări a dreptului la apărare al unei societăți în cursul unei proceduri, este inoperantă. Astfel, după cum tocmai s-a constatat, întinderea încălcării regulii paralelismului formelor depășește respectarea dreptului la apărare al reclamanților. Pe de altă parte, trebuie să se respingă argumentele Comisiei prin care se urmărește să se susțină în esență că reclamanții nu dispun de un interes de a obține anularea deciziei atacate în temeiul încălcării regulii paralelismului formelor. Astfel, după cum au arătat reclamanții în ședință, interesul lor constă, cel puțin într-o primă etapă, în a obține aplicarea dispozițiilor relevante ale Regulamentului de punere în aplicare 2015/2272 în privința produselor fabricate de Hubei. Comisia nu a prezentat niciun element detaliat care ar permite repunerea în discuție a acestei constatări.

78 Având în vedere ceea ce precedă, se impune anularea deciziei atacate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

79 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de reclamanți, conform concluziilor acestora din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea)

declară și hotărăște:

1) **Anulează Decizia Comisiei Europene din 3 iunie 2016 de a elimina Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd de pe lista societăților încadrate la codul adițional TARIC A 950 și de a o încadra la codul adițional TARIC C 129 pentru toate codurile din Nomenclatura combinată menționate la articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2272 al Comisiei din 7 decembrie 2015 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de anumite țevi și tuburi fără sudură din fier sau din oțel originare din Republica Populară Chineză, în urma unei reexaminări efectuate în perspectiva expirării măsurilor în temeiul articolului 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului.**

2) Comisia suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. și de ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă.

Tomljenović Bieliūnas Marcoulli

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 18 octombrie 2018.

Semnături